

BIJBELSTUDIES

LEVEN & LIJDEN MET CHRISTUS
RON VAN DER SPOEL

BIJBELSTUDIE 12

HOE VOLHARD JE IN DE STRIJD?

Nu wij door zo'n menigte geloofsgetuigen omringd zijn, moeten ook wij elke last van ons afwerpen, evenals de zonde waarin we steeds weer verstrikt raken, en vastberaden de wedstrijd lopen die voor ons ligt.

Hebreeën 12:1

Misschien wel de belangrijkste les die we als gelovigen in een vrij land kunnen leren van onze vervolgd broers en zussen, is hoe we kunnen volharden in het leven met Jezus. Hoe houd je het vol om te blijven geloven als de omstandigheden het je zo moeilijk maken? Jezus weet dat Zijn volgelingen het zwaar zullen krijgen. Vlak voor Zijn lijden en sterven bidt Hij tot Zijn Vader en zegt dan in het hogepriesterlijk gebed in Johannes 17: "Heilige Vader, bewaar hen door Uw naam" (vers 11). En even later bidt Jezus in vers 15: "Ik vraag niet of U hen uit de wereld weg wilt nemen, maar of U hen wilt beschermen tegen hem die het kwaad zelf is." Jezus bidt hier dat de hemelse Vader ons zal helpen om het vol te houden. Sprekend over het eind van de tijden waarin het steeds lastiger zal worden voor de gelovigen, zegt Jezus: "Maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered" (Matteüs 24:13).

Een onmisbaar element van het volgen van Jezus is dus voor ons allemaal dat we het volhouden. Dat is zwaar als je vervolgd wordt om je geloof en een grote prijs moet betalen. Als het je je carrière kost, of je relatie, of je vrijheid en voor sommigen

zelfs hun leven. Om dan Jezus niet te verloochenen is onvoorstelbaar moeilijk. Dan klinken uit de 'wolk van getuigen' die in Hebreeën 11 worden beschreven aansporingen als "hou vol, geef niet op, laat Jezus niet los". Er zijn zoveel voorbeelden in de Bijbel, de kerkgeschiedenis en de vervolgte kerk van mannen en vrouwen die zich bleven vastklampen aan hun Heer en Heiland terwijl intussen hun leven werd stukgemaakt door anderen. Volhouden kan dan alleen als je weet wat je na dit alles te wachten staat. Dat beschrijft ook hoofdstuk 11, waar veel gelovigen genoemd worden die het heel zwaar hebben gehad maar volhielden en bleven geloven omdat ze wisten dat God iets geweldigs voor hen had klaar gelegd. "Ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: het hemelse" (vers 16). En even verderop: "Al deze mensen, die van oudsher om hun geloof geprezen worden, hebben de belofte niet in vervulling zien gaan omdat God voor ons iets beters had voorzien, en Hij hen niet zonder ons de volmaaktheid wilde laten bereiken" (Hebreeën 11:39,40).

Dus omdat God nog veel meer mensen wil redden en erbij wil hebben in Zijn eeuwige heerlijkheid, liet Hij de ellende nog even voortduren, zodat ook wij en nog vele anderen gered zouden worden. Zolang God nog bezig is met veel meer mensen erbij te nodigen en in Zijn Koninkrijk binnen te brengen moeten wij het volhouden. Als de maat vol is, komt er een eind aan verdrukking en verleiding die het ons zo zwaar maakt om bij Jezus te blijven.

Inderdaad, bij ons in het Westen is het vooral de verleiding van de zonden, van de welvaart, van het waardering zoeken, die ons probeert bij God vandaan te trekken. Niet zozeer moeite van buitenaf, maar aanvechtingen van binnenuit, vanuit onze menselijke natuur, maken het ons moeilijk om vol te houden. Ook al zijn we dankzij Jezus een nieuwe schepping, die oude menselijke trekjes steken steeds weer de kop op en drijven ons bij Jezus vandaan.

Hoe kunnen we dan dwars tegen de stroom in toch volhouden in het volgen van Jezus? Daar geeft Hebreëën 12 ook duidelijk antwoord op. Kijk maar naar Jezus, hoe Hij het in Zijn lijden en sterven heeft volgehouden terwijl de hel en heel de wereld zich tegen Hem verzameld had. "Met de vreugde voor ogen die voor Hem in het verschiep lag, heeft Hij het kruis verdragen en de schande ervan aanvaard, en heeft Hij zijn plaats ingenomen aan de rechterzijde van de troon van God. Laat tot u doordringen hoe Hij standhield toen de zondaars zich zo tegen Hem verzetten, opdat u niet de moed verliest en het opgeeft" (Hebreëën 12:2,3). Jezus hield vol omdat Hij zichzelf bleef herinneren aan wat op Hem wachtte als Hij weer bij Zijn Vader zou zijn. Daar wachtte Hem de glorie en heerlijkheid van Gods aanwezigheid. Het is diezelfde glorie en heerlijkheid van God die ook voor ons klaarligt als we volhouden tot onze dood of tot aan de wederkomst van Christus. Hier op aarde is het vaak hard werken, vechten om vol te houden en Jezus niet te verloochenen of niet toe te geven aan verleidingen. Maar straks is die strijd gestreden en mogen we rusten bij Jezus en de engelen en leven op een volmaakte nieuwe aarde.

We zijn vaak zo onder de indruk van wat ons hier overkomt, dat we vergeten om over vandaag en morgen heen te kijken naar de toekomst die ons is beloofd. Jezus deed dat wel, hunkerde naar de vreugde die Hem wachtte. Dat is ook wat ons echt gaande kan houden: de hoop op wat komen gaat. We zien dat nu nog niet, weten niet hoe overweldigend heerlijk dat zal zijn, maar God heeft het ons beloofd en daar houden we ons aan vast. Hou vol, we zijn er bijna. De slaven op de plantages in het Amerika van de vorige eeuwen zongen een lied hierover dat onder andere deze regel heeft: "Keep your eyes on the prize, hold on!"

GESPREKSVRAGEN

1. Wat maakt het soms lastig om het leven met Jezus vol te houden? Wat trekt je daarvan weg?
2. In Hebreëën 11 is een 'wolk van getuigen' die ons aanmoedigen. Wie is in jouw omgeving iemand die je bemoedigt in het geloof en een voorbeeld voor je is?
3. Jezus hield vol omdat Hij keek naar de prijs die Hij zou krijgen in de hemel. Helpt het jou als je bedenkt welke toekomst je wacht in de hemel en op de nieuwe aarde?